

KERK +leven

WEEKBLAD — NUMMER 52 — 27 DECEMBER 2006

Klapstoel
Annelies
Van Cauwelaert

Glaasje op?
Responsible
Young Drivers

En zo
was
2006

blz. 7

blz. 8

blz. 10-11

hasselt
mechelen
brugge
antwerpen

LIGGEN we wakker van de broeikasgassen, van de opgeslagen kernafval? Doet de energiefactuur bezinnen omtrent ons verbruik? Misschien is dit uw zorg niet, en vindt u het vanzelfsprekend dat de stekker in het stopcontact de nodige elektriciteit door uw huishoudtoestellen laat stromen. Toch staan ons energieverbruik en de gevolgen daarvan bovenaan de agenda van menig politicus.

Stroom, die leveren onze elektriciteitscentrales. En als de Belgische productie even hapert, dan neemt Europa over. Meestal toch, want herinnert u zich nog het alarmerende bericht dat een groot deel van Duitsland en delen van buurlanden (waaronder België) een aantal uren zonder elektriciteit moesten doorbrengen? Een ernstige panne op Europese schaal legde de vinger op de wond. Energievoorziening op deze schaal is niet langer vanzelfsprekend.

Waar halen we de grote hoeveelheid stroom die we blijkbaar nodig hebben? In België leveren kernreacties in één van onze kerncentrales zowat zestig procent van de benodigde elektriciteit. Voor iets meer dan dertig procent verbranden we fossiele brandstoffen (steenkool, aardolie en aardgas) in onze thermische centrales. Resten nog enkele procenten energie uit hydraulische en hernieuwbare bronnen. Op wereldvlak liggen die verhoudingen anders: twee derde is afkomstig uit fossiele brandstoffen, zeventien procent uit kernenergie en een vijfde uit andere energiebronnen.

Stof tot nadenken

Energieverbruik is gekoppeld aan welvaart, dus is de vraag niet overal dezelfde. Het verbruik gaat gestaag omhoog. Geschat wordt dat de vraag tegen 2050 zal verdrievoudigen. Niet zozeer in Noord-Amerika, Europa en de landen van de voormalige Sovjet-Unie, maar vooral door de verdere ontwikkeling van Latijns-Amerika, Afrika en Azië.

Kunnen onze energiebronnen beantwoorden aan deze vraag? De aangetoonde aardoliereserves zullen aan het huidige productie-ritme voor energieverbruik na enkele decennia opgebruikt zijn. Voor aardgas zijn de voorspellingen iets gunstiger, en de voorraad steenkool zou nog twee eeuwen kunnen aangewend worden. Van uranium, de grondstof voor kernenergie, volstaan de huidige reserves nog voor minstens een-

Ons comfort heeft zo zijn prijs

Tom Heylen

Dat het licht brandt, zodra we de schakelaar overhalen, dat vinden we vanzelfsprekend. Evenzeer dat koelkast, wasmachine en televisie (met de stekker in het stopcontact) feilloos doen wat wij wensen. Toch pakken zich met de Kyotonormen en het debat over het stilleggen van onze kerncentrales donkere wolken samen. Waar gaan we straks onze energie halen? En wat hebben wij, christenen, te zeggen over de kwestie?

Energie, vanzelfsprekend?

eeuw en wellicht nog voor een langere periode. Deze schattingen houden echter geen rekening met de toenemende vraag naar energie.

Met andere beperkingen wordt in deze veronderstellingen evenmin rekening gehouden. Zo is de ontginning van bijvoorbeeld steenkool een dure en vooral gevaarlijke klus. Honderden meter onder de grond kappen mensen

dit zwarte goud en brengen het naar de oppervlakte en dat eist jaarlijks honderden mensenlevens. Vooral in de landen van de gewezen Sovjet-Unie en in China zijn de omstandigheden bij de ontginning niet meteen mensvriendelijk.

Bovendien zijn er de koolstofdioxide en de zwavel- en stikstofverbindingen die vrijkomen bij de verbranding van fossiele brand-

stoffen, met schadelijke effecten op mens en milieu. Komt daarbij nog het fijne stof dat zich in de atmosfeer verspreid en op lange termijn kanker veroorzaakt. Kernreacties brengen radioactief afval voort, eveneens schadelijk.

Wat doen we eraan? Schone lucht kopen in minder geïndustrialiseerde landen, om zo de toegelaten hoeveelheid CO₂-uitstoot wereldwijd niet te overschrijden.

Kernafval wordt, afhankelijk van de graad van radioactiviteit, verwerkt en opgeslagen volgens verschillende procédés. De radioactiviteit neemt af met de tijd. Voor laag-radioactief afval gaat dit vrij snel. Het hoog-radioactieve wordt afgeschermd en voor langere tijd veilig ingebunkerd. Hoelang is dit alles houdbaar?

Lees verder op bladzijde 8

© Reporters